

Arrest

nr. 340 354 van 30 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 juli 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en bent u geboren in het dorp Mondoni bij Tiko in Fako division, gelegen in Zuidwest Kameroen. In 2015 studeerde u af aan de faculteit van sociale en management wetenschappen van de universiteit van Buea. In 2017 verloor u uw vader ten gevolge van diens deelname aan een lockdown. In 2018 verhuisde u samen met uw moeder naar het dorp Oshie. Na aanvang van de crisis in Engelstalig Kameroen, waarbij uw dorp Oshie meermaals het toneel werd van geweld, besloot u in 2019 in uw dorp onder een boom mensen te verzamelen en toe te spreken over het onrecht dat plaatsvond.

Ook organiseerde u manifestaties waaraan u zelf niet altijd deelnam. Op 11 februari 2023 en 1 oktober 2023 besloot u wel deel te nemen aan een manifestatie. Ondanks geweld en arrestaties kon u er telkens vandoor en verschuilde u zes maanden lang in een naburige bush. Tijdens dit onderduiken werd u bevoorrad door

uw moeder. Nadat militairen haar doodden, terwijl ze bij haar thuis naar u zochten, werd u door andere dorpelingen bevoorraad. Intussen zorgde uw oom, A.E.T., ervoor dat voor u een studentenvisum voor België kon geregeld worden. Hij vroeg voor u een paspoort aan en regelde een visum bij de Belgische ambassade. Omdat u gezocht werd door de Kameroense autoriteiten daar ze u als onruststoker zagen vanwege uw activiteiten, besloot u Kameroen te verlaten. In bewusteloze toestand ten gevolge van malaria werd u door oom vanuit uw schuilplaats bij Oshie naar Bamenda gebracht. Vervolgens reisde u bewusteloos tot Yaoundé. U kwam pas bij op de luchthaven van Yaoundé waar u op 16 september 2024 een vlucht nam naar Brussel. U werd op de luchthaven in Brussel opgewacht door uw vriend E.A., die in België activist is. Hij nam u mee naar zijn woning in Aarschot. Sinds uw komst naar België neemt u deel aan zoommeetings van de Federal Republic of Ambazonia aan wie u vroeg voor u een attest op te stellen ten einde uw activisme te bewijzen. Verder komt u samen in de woning van E.A. in Aarschot waar u met enkele andere landgenoten de situatie in uw land bespreekt. Ook nam u –u denkt in november 2024- één keer deel aan een betoging in Brussel voor de Kameroense ambassade. Toen u vernam dat uw oom A.E.T. was vermoord op 15 december 2024, stelde u vast dat niemand uw studie in België meer kon steunen. U besloot dan maar in België te blijven en heeft op 7 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest bij een terugkeer naar Kameroen, als inwoner van Engelstalig Kameroen door de overheid en de militairen te worden omgebracht. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van het blad met uw foto en identiteitsgegevens, een kopie van het blad met uitreisstempel uit Kameroen en inreisstempel in België en een kopie van het blad met het visum type D van de Belgische ambassade uit uw Kameroens paspoort (d.d. 05/10/2021, geldig tot 05/10/2026); een attest van de universiteit van Buea (d.d. 24/02/2016); screenshots van uw deelname aan online meetings van ABS TV en afbeelding van een uitnodiging voor een zoom meeting met de president en CIC Iya Marianta Nuomia van de Federal Republic of Ambazonia; een fotoprint met afbeelding van uw moeder naar aanleiding van een herdenking van haar overlijden; een fotoprint waarop u bij een vlag van Ambazonia te zien bent met uw vrienden in Aarschot in het huis van E.A. en drie fotoprints van een manifestatie in Brussel waaraan u deelnam maar zelf niet op bent afgebeeld. Op 7 mei 2025 stuurde u twee mails met telkens één bestand. Het bestand in de eerste mail bevat een steunbrief op uw naam van de Federal Republic of Ambazonia (d.d. 07/05/2025) en het bestand in de tweede mail bevat een afbeelding van een overschrijving van 155 euro van u aan E.A. op 23 april 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U verklaarde voorts niet naar uw land van herkomst terug te durven omdat u er gezocht zou zijn als opposant daar u in uw land protestacties in uw woonplaats, het dorp Oshie, organiseerde en de mensen er toesprak over de wantoestanden en geweld dat veroorzaakt werd door het Kameroense leger (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/05/2025 –verder “notities CGVS”, p.18,19,20,33,34,35). Aan uw bewering voor uw vertrek in Kameroen te zijn gezocht als opposant kan echter geen enkel geloof worden gehecht en wel hierom:

-Vooreerst verklaarde u op 16 september 2024 vanuit Kameroen naar België te zijn vertrokken, in het bezit zijnde van een studentenvisum (notities CGVS, p.8,20). U verliet vervolgens uw land van herkomst op legale wijze, in het bezit zijnde van uw paspoort voorzien van een visum, langs de internationale luchthaven van Yaoundé (notities CGVS, p.20 en zie kopie stempels in paspoort –document 1 in de groene map). Uw algehele uitleg over hoe uw oom voor u een paspoort aanvraagde en verkreeg en hoe uw studentenvisum werd geregeld bij de Belgische ambassade zonder dat u persoonlijk hierbij betrokken was omdat u in een bush schuilde en waar geen internetverbinding voorhanden was, is in het kader van bovenstaande vaststellingen dan ook helemaal niet aannemelijk. Dat u niet zou hebben geweten wat er allemaal voor u was geregeld wanneer uw paspoort werd aangevraagd en verkregen omdat u daar niet bij was, terwijl uw paspoort uw handtekening bevat en uit de gegevens van uw visumdossier talrijke documenten voorhanden zijn die uw schrijven en handtekening bevatten –een handtekening helemaal gelijk aan de handtekening die u in België gebruikt bij het ondertekenen van documenten in uw administratieve dossier- is niet geloofwaardig (notities CGVS, pp.7-9) doet dan ook eerder vaststellen dat u uw paspoort op reguliere manier verkreeg en zelf –al dan niet met de hulp van uw oom- uw studentenvisum regelde bij de Belgische ambassade in Yaoundé. Het is immers niet aannemelijk dat de Belgische ambassade een studentenvisum aan een persoon zou uitreiken zonder de persoon in kwestie zelf te hebben gezien en ondervraagd.

Uit het document “criminal record central index card” d.d.29/04/2024 blijkt overigens dat u in uw land van herkomst, Kameroen, vrij was van enige vervolging/geen strafblad had, in tegenstelling tot uw bewering er te

zijn gezocht door de autoriteiten (notities CGVS, p.18,19,35,43,44 en zie document in visumdossier). Uw bewering in Kameroen te zijn gezien/gezocht als separatist is dan ook niet overtuigend.

-Ten tweede dient te worden bemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het Commissariaat-generaal (CGVS) over uw leefsituatie in Kameroen niet helemaal eensluidend zijn waardoor uw voorgehouden activisme in Kameroen –en uw bewering hierom gezocht te zijn- bijkomend in het gedrag komt.

Zo is het opmerkelijk dat u bij de DVZ verklaarde sinds 2019 lid te zijn geweest -en in België nog steeds lid te zijn- van de partij SCNC (zie vragenlijst CGVS d.d. 17/03/2025, vraag 5). Op het CGVS ontkende u echter in Kameroen aangesloten te zijn geweest bij een politieke partij en gaf zelfs uitdrukkelijk aan nooit lid te zijn geweest van de SCNC, noch sinds uw komst naar België u bij hen te hebben aangesloten (notities CGVS, p.24,38). Geconfronteerd met deze frappante tegenstrijdigheid, stelde u enkel dat uw eerdere verklaringen niet kloppen en dat u bij de DVZ enkel uitlegde hoe de geschiedenis in elkaar zat (notities CGVS, p.25,38). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende noch serieus te noemen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat deze een coherent relaas brengt. Bovendien is uw uitleg over een misverstand bij de DVZ, inzake uw lidmaatschap, niet overtuigend daar u er uitdrukkelijk vertelde dat u in België “ook” lid bent van de SCNC en dat in tegenstelling tot uw mededeling op het CGVS waar u aangaf enkel lid te zijn van de “Federal Republic of Ambazonia” (notities CGVS, p.24), een gegeven dat u bij de DVZ dan weer niet vermeldde. Opvallend hierbij is vast te stellen dat u bij een vraag naar mogelijk lidmaatschap bij één of andere instelling sinds uw komst naar België, eerst wel vier verschillende versies van de benaming van het instituut waarvan u lid bent opgaf, zijnde “Ambazonian movement”, “Southern Ambazonian eh...”, “Federation of Ambazonian”, “het is enkel Ambazonia” (notities CGVS, p.24), vooraleer u kwam tot de benaming “Federal Republic of Ambazonia”. Van de groepen separatisten in uw voorgehouden woonplaats Oshie, noemde u naast de Red Dragons, ondermeer het Ambazonian Defence Force (ADF) (notities CGVS, p.29). Behalve het algemene hoofd van de ADF, de in diaspora verblijvende Ayaba Cho Lucas, kon u verder niet vertellen wie zoal de commandant(en) ter plaatse was/waren –wat men toch enigszins zou kunnen verwachten van een activist die in het dorp Oshie de bevolking aanspreekt over de nood aan een onafhankelijkheidsstrijd (notities CGVS, p.29,30). Dat u het ADF ook nog bestempelt als een groepering “zonder geweld”, is verder opvallend te noemen en strookt helemaal niet met de benaming en het doel van dit instituut, met name gewapenderhand het Engelstalige deel van Kameroen onafhankelijk te maken (notities CGVS, p.29). De Ambazonia Defence Forces (ADF) is immers een militaire organisatie en tevens de gewapende tak van de Ambazonia Governing Council. Uw voorstelling van deze groepering als zijnde een groep mensen gewapend met stokken en knuppels die de gewone burgers beschermen strookt dan ook niet met de werkelijkheid (notities CGVS, p.29,30). Voor iemand die zich voorstelt als politiek activist in Kameroen die permanent in Oshie verbleef, is uw algemene kennis van het politieke landschap in Engelstalig Kameroen dan ook uitermate beperkt te noemen. De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in uw administratieve dossier gevoegd.

Verder zijn uw verklaringen over het gewelddadige einde van uw beide ouders niet overtuigend. Zo geeft u vooreerst geen uitsluitsel over wanneer uw vader dan wel overleed. Bij de DVZ verklaarde u immers op een vraag naar de verblijfplaats van uw ouders dat uw vader in Oshie was en verduidelijkte u dat uw moeder was overleden. Op geen enkel moment merkte u op dat uw vader reeds sinds 2017 niet meer in leven zou zijn. Nog minder gaf u toen aan dat uw vader op een gewelddadige wijze aan zijn einde zou zijn gekomen (zie verklaringen DVZ d.d. 17/03/2025, vraag 13 A en zie vragenlijst CGVS d.d. 17/03/2025, vraag 5). Op het CGVS insinueerde u dan weer aanvankelijk dat uw vader in 2017 door militairen werd omgebracht omdat hij de lockdown niet respecteerde en in context van een ghosttown alsnog naar zijn plantages ging –wat merkwaardig zou zijn daar de lockdown niet door de autoriteiten werd afgedwongen- doch veranderde u uw verklaringen even verder, door te stellen dat hij de lockdown dan wel respecteerde en hiermee bewees dat hij deel uitmaakte van deze rebellerende activiteit (notities CGVS, p.11).

Van het overlijden van uw vader legde u verder geen enkel begin van bewijs neer, zoals een overlijdensakte en gaf aan deze niet te hebben omdat de crisis toen net was begonnen (notities CGVS, p.12). Zonder uit te sluiten dat de administratieve diensten in Zuidwest Kameroen tijdens bepaalde momenten van crisis dicht bleven, kan het CGVS niet inzien waarom er van uw vaders overlijden geen enkel document zou kunnen bestaan. Uw vader werkte immers in een staats-coöperatie van arbeiders en boeren waardoor men zou kunnen verwachten dat de datum van zijn overlijden gedocumenteerd zou zijn (notities CGVS, p.11).

Over uw moeder verklaarde u bij de DVZ dan weer op een vraag naar haar verblijfplaats, dat ze één maand nadat u in België kwam overleed (zie verklaringen DVZ d.d.17/03/2025, vraag 13 A). Wanneer u even later bij de DVZ aan de hand van een vragenlijst van het CGVS verklaringen gaf over het gebeuren in uw land die de aanleiding vormden tot uw vertrek, merkte u op dan weer op dat uw moeder één maand nadat u in maart 2024 ging onderduiken in uw dorp om het leven werd gebracht omdat militairen u thuis niet konden vinden, een versie die u op het CGVS herhaalde (zie vragenlijst CGVS d.d. 17/03/2025, vraag 5 en CGVS, p.11,19). Waarom u aanvankelijk besloot te melden dat uw moeder na uw komst naar België werd omgebracht is dan ook een raadsel. Hoe dan ook, daar u niet aannemelijk maakte gezocht te zijn in Kameroen, maakt u de omstandigheden waarin uw moeder zou zijn omgebracht, met name omwille van u, evenmin aannemelijk. De door u neergelegde herdenkingsflyer met een foto van uw moeder (document 4 in de groene map), kan geen uitsluitsel geven wat er met uw moeder juist is gebeurd en of ze daadwerkelijk is overleden. Het betreft

immers geen officieel document van overlijden, noch laat het toe om op objectieve wijze te achterhalen hoe iemand is overleden en kan een dergelijke afbeelding makkelijk met wat knip en plakwerk in mekaar worden gezet. U vertelde dat u deze afbeelding per mail toegestuurd kreeg van uw neef K.A. in Bamenda, doch stuurde u, hoewel u uitdrukkelijk hiernaar werd gevraagd- de betreffende mail met dat bestand niet door naar het CGVS, noch gaf u een reden voor het ontbreken ervan (notities CGVS, p.18,20). Dat het eerder een voor uw asielpcedure opgemaakt stuk betreft blijkt overigens uit de vaststelling dat er op flyer, die dient als openbare mededeling voor een herdenking van de overledene, staat vermeld dat uw moeder door militairen werd vermoord. Dat men in uw ouderlijk dorp, dat volgens u regelmatig werd geteisterd door militairen (notities CGVS, p.18,19,32,35,36), op een herdenkingsflyer de autoriteiten zo openlijk zou betichten van de dood van één van de dorpelingen en hiermee de overlevende familieleden een risico op represailles te laten lopen, is niet aannemelijk. Deze vaststellingen zetten uw algemene geloofwaardigheid bijkomend op de helling.

-Ten derde is het CGVS helemaal niet overtuigd dat u onafgebroken tot aan uw vertrek in september 2024, in Engelstalig Kameroen -meer bepaald in het dorp Oshie- verbleef en wel hierom:

Hoewel het CGVS uw geboorteplaats Mondoni in Zuidwest Kameroen niet ter discussie stelt en evenmin betwist dat u afgestudeerd bent aan de universiteit van Buea –u legde een attest met resultaten van de betreffende universiteit neer- (notities CGVS, p. 10,12,15 en zie document 2 in de groene map), is het opvallend dat op één van uw openbare facebookaccounts met uw foto's op naam van C.A. –en niet "Ay." C. zoals u dat voor uw protection officer noteerde (notities CGVS, p. 4,5)- opgeeft, aan de Lycée Bilingue Etoug Ebe in Yaoundé te hebben gestudeerd (zie facebook.com/A.T.). Ook een privéaccount op naam van C.T. –zeer vermoedelijk uw account gelet de gelijkaardige informatie aan deze van A.C., verwijst naar Yaoundé als woonplaats (zie facebook.com/T.C.7). Ook uit uw visumdossier, opgevraagd door het CGVS en beschikbaar in uw administratieve dossier, staat dat u in Yaoundé gedomicilieerd bent, net als de vaststelling dat uw paspoort in Yaoundé werd uitgegeven. Overigens is het merkwaardig dat u nooit een afbeelding van uw volledig paspoort heeft overgemaakt aan het CGVS, zoals u dat nochtans beloofde nadat u hiernaar werd gevraagd. U stelde immers dat uw originele paspoort thuis in België had liggen (notities CGVS, p.17). Zo ook vermeldt het document "criminal record central index card" (attest goed gedrag) d.d.29/04/2024 uw domicilie Yaoundé. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt blijkt uit voornoemd document dat u in uw land van herkomst, Kameroen, geen strafblad had, in tegenstelling tot uw bewering er gezocht te zijn als opposant (notities CGVS, p.18,19,35,43,44). De vaststelling dat uw woonplaats Yaoundé blijkt te zijn en niet het dorp Oshie in Engelstalig Kameroen, kan als bijkomende uitleg worden gezien waarom uw verklaringen over uw doen en laten/ uw activisme in Oshie niet in het minst overtuigden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire**" van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, waar u duidelijk gedomicilieerd was voor uw vertrek. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u een hooggeschoolde man bent, afgestudeerd aan de universiteit van Buea (notities CGVS, p.8). Het feit dat u het vak Frans had –af te leiden van uw papieren met studieresultaten toegevoegd in uw visumdossier- en het feit dat u op uw facebookaccount te kennen geeft aan een tweetalig college in Yaoundé te hebben gestudeerd (zie supra), doet vermoeden dat uw kennis van het Frans beter is dan u laat uitschijnen en opmerkt “geen Frans te verstaan” (notities CGVS, p.7,13,14,15) en kan uw bewering nooit werk te hebben gevonden of dit niet te kunnen vinden omdat u geen Frans kon/kan, niet worden gevolgd (notities CGVS, p.13). In uw paspoortgegevens wordt overigens naar uw beroep verwezen, zijnde “pompist” of pombediende. Uw bewering dat u dit werk enkel deed als stage, is dan ook moeilijk te volgen, te meer uit afbeeldingen op uw oudere facebookaccount op naam van A.T. (facebook.com/A.T.) blijkt dat u voor de groep BOCOM –een investeringsbedrijf met takken in de petroleumindustrie- werkte en in uniform van dit bedrijf poseert. Het lijkt er dan ook sterk op dat u het CGVS een rad voor ogen probeert te draaien inzake uw werkelijke leefsituatie in Kameroen. Uw werkelijke profiel is er dan ook duidelijk één van hoge zelfredzaamheid.

Gelet uw domicilie in Yaoundé –af te leiden van beschikbare informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier-, ziet het CGVS dan ook niet in waarom u in een geval van een terugkeer naar uw land zich daar niet kan vestigen, (terug) werk zoeken en uw leven er verder te zetten.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Wat betreft uw (beperkte) activiteiten voor de Federal Republic of Ambazonia wees u staving hiervan naar enkele fotoprints waarop u te zien bent met drie andere landgenoten, allen te gast bij E.A. thuis in Aarschot (zie document 5 in de groene map). Uit dergelijk beeldmateriaal –al ziet men een vlag van Ambazonia op de achtergrond- kan echter op geen enkele manier worden afgeleid wat de aanleiding van jullie bijeenkomst was, noch kan dit samenzijn als een publiek statement worden gezien waar de Kameroense autoriteiten lucht van zouden hebben gekregen (notities CGVS, p.39,40). Van uw enige deelname aan een manifestatie in Brussel – volgens u bij de Kameroense ambassade van de welke u echter zelfs niet bij benadering kan uitleggen waar deze zich bevindt- legde u overigens geen bewijsstukken neer. De door u neergelegde fotoprints waarop enkele leden van de Zuid Kameroense diaspora te zien zijn bij een niet nader bepaald gebouw, geven immers geen uitsluitsel dat u hierop aanwezig was (notities CGVS, p.40,41,42 en zie documenten onder nummer 6 in de groene map). Aan een andere manifestatie in Brussel waarvan u een afbeelding van uw vriend E.A. neerlegt, nam u zelf niet deel (notities CGVS, p.41,43). U verklaart duidelijk nooit publiekelijk statements te gegeven, noch met de pers/media te spreken of iets gepubliceerd met politieke inhoud (notities CGVS, p.42). Betreffende de door u per mail opgestuurde steunbrief van de Federal Republic of Ambazonia (zie document 7 in de groene map), kan dan allesbehalve volstaan om de authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd. Zoals eveneens reeds eerder beargumenteerd, toont u verder ook niet dienstig aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit lidmaatschap noch aan uw deelname aan enkele manifestaties.

Al deze opmerkingen doen dan ook reeds ernstige twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en wijst eerder op het opportunistische karakter van uw beperkte activiteiten alhier.

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal

belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/ dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Uit bovenstaande blijkt reeds dat u bij uw vertrek uit Kameroen niet geïmagineerd werd door de autoriteiten van Kameroen, daar uw asielrelaas niet geloofwaardig werd bevonden en u uw land van herkomst verliet via de internationale luchthaven in Yaoundé in het bezit zijnde van uw eigen paspoort voorzien van een studentervisum voor België.

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem.

Uw geopperde deelname aan één manifestatie in Brussel voor de Kameroense ambassade heeft u, zoals supra vastgesteld, niet geconcretiseerd. De afbeeldingen van uw deelname aan enkele zoommeetings met Iya Marianta, presidente van de Federal Republic of Ambazonia, via Whatsapp en via een link van ABS TV, getuigen verder helemaal niet van uw actieve deelname aan dergelijke online bijeenkomsten, daar duidelijk te zien is dat uw camera en microfoon niet actief zijn (notities CGVS, p.15,24,38 en fotoprints onder nummer 3 in de groene map). Buiten uw naam C.T. wijst verder er niets op dat het om u zou gaan, waardoor u niet overtuigt dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Het (enige) door u opgestuurde rekeningafschrift waaruit op te maken valt dat u op 23 april 2025, 150 euro stuurde naar E.A. en waarnaar u wijst als bewijsstuk van uw financiële bijdrage aan de Ambazonia-beweging, geeft verder geen uitsluitsel over het doel van de gedane betaling.

Alle door u neergelegde documenten werden hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3 Vw.; het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“In de bestreden beslissing maakt de verwerende partij zich schuldig aan een schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, gepaard met een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

In casu weigert de verwerende partij de erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker toe te kennen omdat zijn verklaringen omtrent zijn sympathieën voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen, zijn deelnames aan protestacties en het feit dat hij deze organiseerde, en het feit dat hij de mensen in zijn dorp toesprak over de wantoestanden en geweld dat veroorzaakt wordt door het Kameroense leger, niet als voldoende geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Aangezien de verwerende partij het relaas van verzoeker weinig geloofwaardig acht, wordt er geconcludeerd door verwerende partij dat er geen reëel risico op vervolging in hoofde van verzoeker bestaat waardoor er bijgevolg geen gegronde vrees in hoofde van verzoeker kan worden vastgesteld.

Verzoekende partij kan hier absoluut niet mee akkoord gaan.

Vooreerst is verwerende partij van mening dat het relaas van verzoeker niet geloofwaardig is. Er wordt in de bestreden beslissing aangehaald dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS omtrent zijn aansluiting bij politieke partijen of dergelijke.

Er wordt verzoeker verweten dat hij zou gezegd hebben tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken lid te zijn van de partij SCNC. Echter, tijdens het interview op het CGVS maakte verzoeker duidelijk dat hij nooit lid is geweest van SCNC. Dit was namelijk verkeerd begrepen tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken.

De enige organisatie waar verzoeker lid van is, is ‘Federal Republic of Ambazonia’. Verzoeker wil duidelijk maken dat de partij SCNC, Southern Cameroons National Council, ontstaan is als een niet-gewelddadige separatistische beweging die pleitte voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen. Deze beweging ontstond in de jaren '90.

Toen in 2016 de Engelstalige crisis in Kameroen escaleerde, resulteerde dit in meer radicalisering, waardoor de beweging ‘Federal Republic of Ambazonia’ ontstond. Waar SCNC een niet gewelddadig oogpunt had, was de Federal Republic of Ambazonia gekenmerkt als meer militair, gefragmenteerder en internationaler dan SCNC.

SCNC heeft nog nauwelijks militair, politiek of sociaal gewicht in het conflict in Kameroen. Deze beweging fungeert hooguit nog als een historische en symbolische pijler van de Engelstalige onafhankelijkheidsbeweging.

Verskillende voormalige leden van SCNC zijn nu lid van Federal Republic of Ambazonia, waardoor SCNC verder leeft in deze beweging.

SCNC is met andere woorden een van de vele separatistische groepen die Federal Republic of Ambazonia hebben gevormd.

Er kan verzoeker bijgevolg niet verweten worden dat hij zowel naar SCNC als Federal Republic of Ambazonia heeft verwezen tijdens de verschillende interviews. Deze twee bewegingen lopen namelijk in elkaar over.

Verwerende partij steunt verder in haar beslissing op het feit dat verzoeker te weinig algemene kennis heeft van het politieke landschap in Engelstalig Kameroen. Hierbij verwijst verwerende partij enkel en alleen naar het feit dat verzoeker de 'Ambazonia Defence Forces' (ADF) bestempelt als een groepering zonder geweld. Volgens de informatie van verwerende partij is dit echter een groepering die gewapenderhand het Engelstalige deel van Kameroen onafhankelijk wil maken.

Echter, moet er op gewezen worden, dat er verschillende percepties zijn met betrekking tot deze separatistische groeperingen. Er werd reeds duidelijk gemaakt dat verzoeker zelf een separatist is en zelf wil dat het Engelstalige deel van Kameroen onafhankelijk wordt. Het is dan ook logisch dat separatisten een positieve houding hebben tegenover de separatistische bewegingen. Zij zien onder ander de ADF als helden in de onafhankelijkheidsstrijd.

Om verzoeker zijn kennis over het politieke landschap enkel en alleen te oordelen op zijn houding tegenover de ADF, een separatistische groepering, is op zijn minst onredelijk te noemen.

In verband met de dood van zowel de vader als moeder van verzoeker, hecht verwerende partij opnieuw weinig geloof aan de verklaringen van verzoeker.

Echter, gaf verzoeker gedetailleerde verklaringen over de dood van zowel zijn vader als zijn moeder. Hij beantwoordde alle vragen. Echter, verzoeker was zowel bij de dood van zijn vader als zijn moeder niet aanwezig, waardoor hij moet steunen op verklaringen van andere personen die het wel hebben zien gebeuren.

Het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou afleggen, kan dan ook enkel en alleen te wijten zijn aan het feit dat verzoeker verschillende details van de dood van zijn vader en moeder gewoonweg niet kent omdat hij er zelf geen rechtstreekse getuige van was.

Het laatste punt waarop verwerende partij steunt om de verklaringen van verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen is het feit dat verzoeker niet aannemelijk zou kunnen maken dat hij woonde in het dorp Oshie voor zijn vertrek naar België.

Echter, legde verzoeker ook hierover gedetailleerde verklaringen af. Hij legde namelijk gedetailleerd uit hoe het dorp eruit zag en kon antwoord geven op elke vraag die hem gesteld werd met betrekking tot de ligging van het dorp, de omliggende dorpen, de leider van het dorp etc.

Verwerende partij legt al deze verklaringen, die overigens niet betwist worden, naast zich neer en focust zich enkel en alleen op facebookprofielen die daarenboven nooit geverifieerd werden of die wel effectief van verzoeker zijn. Ook verwijst verwerende partij naar het feit dat verzoekers paspoort werd uitgegeven in Yaoundé, wat overigens niet vreemd te noemen is aangezien dit de hoofdstad is van Kameroen.

Verwerende partij begaat hier een schending van het motiveringsbeginsel.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat jonge mannen, zoals verzoeker, aanhangers van separatisten, door de overheid vervolgd worden.

Een artikel van Amnesty International 'Human Rights Violations in Cameroon's Anglophone North-West Region' (2023) stelt het volgende hierover: [...]

Verwerende partij heeft nergens melding gemaakt van een onderzoek dat gedaan werd naar het risico op vervolging in de situatie van verzoeker. Dit maakt een schending uit van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 48/5, §3 Vreemdelingenwet".

Het verzoekschrift stelt:

"Verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar haar COI van 28 juni 2024 "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie". Aangezien het volgens haar zou gaan om een gelokaliseerd conflict in bepaalde delen van Kameroen, hebben verzoekers geen nood aan internationale bescherming aangezien zij over een intern vestigingsalternatief beschikken in de Franstalige regio van Kameroen, en meer bepaald in Yaoundé.

Ten eerste stelt verwerende partij Yaoundé voor als intern vestigingsalternatief voor verzoeker zonder effectief de voorwaarden af te toetsen of Yaoundé een intern vestigingsalternatief kan uitmaken voor verzoeker.

Om te oordelen over de redelijkheid van het interne vestigingsalternatief moet rekening worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden in hoofde van verzoeker. Het gaat onder meer over leeftijd, geslacht, gezondheid, handicap, gezinssituatie, relaties, sociale of andere kwetsbaarheden, etnische, culturele en

religieuze overwegingen, professionele achtergrond, taal, opleiding en de psychologische effecten van de vervolging.

Als verwerende partij meent dat het veilig zou zijn voor verzoeker om terug te keren naar Kameroen, en meer bepaald Yaoundé, dan diende verwerende partij te onderzoeken of verzoeker in Yaoundé over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief zou beschikken, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden en profiel, quod non.

Verzoeker zou enkel en alleen op basis van zijn scholingsgraad en zijn veronderstelde kennis van het Frans over de nodige capaciteiten beschikken om een leven in de stad op te bouwen. Bovenvermelde aannames van verwerende partij zijn louter speculatief en stroken op geen enkele wijze met de door verzoeker afgelegde verklaringen.

Verwerende partij beweert dat verzoeker woonde in Yaoundé, maar dit is echter nooit verklaard door verzoeker. Verzoeker verklaarde in Oshie een hele tijd gewoond te hebben voor zijn vertrek naar België.

Daarbovenop gaat verwerende partij ervan uit dat verzoeker voldoende Frans kent om in Yaoundé een leven op te bouwen. Hierbij steunt zij enkel en alleen op het feit dat verzoeker enkele Franse vakken had tijdens zijn studies. Niets wijst erop dat verzoeker wel degelijk Frans begrijpt en/of kan spreken. Verzoeker heeft namelijk altijd verklaard niet genoeg Frans te kunnen spreken om zich verstaanbaar te maken.

Verzoeker beschikt over geen enkel netwerk in Yaoundé. Bij terugkeer zal hij volledig op zichzelf aangewezen zijn. Alle familieleden waar verzoeker contact mee heeft wonen namelijk in Engelstalig Kameroen, meer bepaald in Bamenda, Buea en Tiko. In geval dat verzoeker zich zou moeten vestigen in Yaoundé zal hij op geen enkel netwerk kunnen terugvallen.

Het louter zijn van een Engelssprekend Kameroener die terugkomt uit het buitenland is in principe al een risicofactor. Omwille van het escalerende conflict en het feit dat verzoekers familienaam gekend is bij de Kameroense overheid, is verzoeker tevens in gevaar omwille van deze persoonlijke omstandigheid.

Het is omwille van alle bovenstaande persoonlijke omstandigheden dan ook onveilig voor verzoeker om zich naar Yaoundé te begeven.

In grote delen van Kameroen heerst op heden nog een actief gewapend conflict. Verwerende partij moet dus aantonen dat, in tegenstelling tot andere landen die meestal geen intern vestigingsalternatief kunnen bieden, Kameroen dat wel kan. De veiligheidssituatie in het weerhouden intern vestigingsalternatief moet bovendien duurzaam en niet onvoorspelbaar zijn.

Recente vaststellingen tonen echter aan dat het Kameroense conflict volatiel en onvoorspelbaar is en het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen.

Daarbovenop loopt verzoeker het risico om vervolgd te worden louter omdat hij een separatist is, en dat in België ook steeds is gebleven. Het feit dat verzoeker in Yaoundé, Franstalig Kameroen, zou wonen, zal de Kameroense overheden niet tegenhouden om verzoeker te vervolgen.

Bijgevolg is het voor verzoeker ook in Yaoundé niet veilig om te verblijven.

Het is algemeen geweten dat er veel discriminatie heerst in Franstalig Kameroen ten opzichte van personen die afkomstig zijn uit Engelstalig Kameroen.

Verwerende partij vermeldt zelf in de bestreden beslissing dat Engelstalige Kameroeners belanden in preciaire omstandigheden, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen. Verwerende partij bevestigt de realiteit van deze feiten en vermeldt deze in haar bestreden beslissing hoewel verwerende partij deze feiten op zijn minst gezegd minimaliseert.

Het feit dat verzoeker afkomstig is uit Engelstalig Kameroen zal leiden tot discriminatie op verschillende vlakken. Verzoeker zal in de onmogelijkheid zijn om een leven uit te bouwen in Yaoundé aangezien hij zal geconfronteerd worden met discriminatie.

Het kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij in preciaire omstandigheden in de Franstalige regio zich vestigt.

Uit bovenstaande elementen wordt aangetoond dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker bij het beoordelen of Yaoundé een geschikt vluchtalternatief is. Het enige argument waar verwerende partij op steunt, is de bewering dat verzoeker in Yaoundé heeft gewoond en Frans kan, wat overigens niet voldoende wordt aangetoond en door verzoeker wordt ontkend.

Yaoundé vormt bijgevolg geen redelijk of veilig vestigingsalternatief voor verzoeker.”

In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3 Vw.; Schending van artikel 3 EVRM: verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling”.

Verzoeker onderbouwt dit middel als volgt:

“Verwerende partij hecht geen geloof aan het relaas van verzoeker, minstens acht zij dat er in hoofde van verzoeker geen dermate grote vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Verzoeker was actief als activist en separatist in het Engelstalige Kameroen en uitte zijn mening over een onafhankelijk Engelstalig Kameroen. Hij bracht ook mensen samen om hierover te praten en nam deel aan verschillende manifestaties met betrekking tot de onafhankelijkheid van het Engelstalige Kameroen. Verzoeker was hierbij lid van Federal Republic of Ambazonia. Ook in België was verzoeker nog steeds lid van deze beweging en was hij nog steeds actief als separatist.

Verwerende partij haalt geen enkele relevante COI aan over de situatie in Kameroen voor Engelstalige terugkeerders met politieke, separatistische activiteiten. Verzoeker is namelijk niet gestopt met zijn activistische activiteiten, wanneer hij in België aankwam. Hij kwam in contact met de heer AKABA en ook hier in België is verzoeker nog steeds lid van Federal Republic of Ambazonia, en heeft hij door middel van verschillende documenten aangetoond ook vanuit België nog steeds zijn duidelijke mening te uiten over een onafhankelijk Engelstalig Kameroen. Zijn lidmaatschap in België bij Federal Republic of Ambazonia wordt door verwerende partij niet in twijfel getrokken.

Bij terugkeer volstaat al enig vermoeden van aanhang bij de separatisten door Engelstaligen om problemen met de Kameroense autoriteiten te krijgen:

Human Rights Watch (2024) stelt hier het volgende over: [...]

Verwerende partij kan zonder deze informatie niet op een degelijke en geïnformeerde manier onderbouwde inschattingen maken van de verklaringen van verzoeker en kan de geloofwaardigheid van zijn relaas en politiek profiel geenszins correct inschatten zonder te verwijzen naar deze informatie.

Uit bovenvermelde informatie blijkt dat verzoekers politiek profiel in Kameroen aanleiding kan geven om aan vervolgingsfeiten te worden onderworpen.

Verzoeker legt verschillende documenten neer die aantonen dat hij lid was van Federal Republic of Ambazonia en deel heeft genomen aan manifestaties. Ook legt verzoeker bewijzen voor van zijn deelname aan activiteiten als separatist hier in België.

Het is dan ook duidelijk dat indien verzoeker terug zou gestuurd worden naar zijn land, Kameroen, hij een groot risico loopt op vervolging gezien zijn activiteiten als separatist.

Elke daad van vervolging die verzoeker riskeert, houdt een schending in van artikel 3 EVRM. Volgens artikel 48/3, §2, a) Vw. moet een daad van vervolging zo ernstig van aard zijn dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens en moeten een vorm aannemen van daden van lichamelijk of geestelijk geweld.

Verwerende partij begaat dan ook een schending van artikel 3 EVRM door het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker te weigeren.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“2. Bewijzen lidmaatschap Federal Republic of Ambazonia

3. Foto's met in huis van de heer A.

4. Geldoverschrijving naar de heer A.”

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 oktober 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar de COI Focus “Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire” van 11 juni 2025.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op hun onderlinge verwevenheid worden de drie middelen samen behandeld.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat hij Kameroen is ontvlucht omdat hij er gezocht werd als opposant. Verzoeker zou in zijn dorp Oshie protestacties georganiseerd hebben en de mensen er hebben toegesproken over de wantoestanden en het geweld dat uitging van het Kameroense leger.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan verzoekers bewering voor zijn vertrek in Kameroen te zijn gezocht als opposant.

Na analyse van het dossier doet de Raad de volgende vaststellingen:

- Verzoeker verliet Kameroen op 16 september 2024 op legale wijze, in het bezit van zijn paspoort voorzien van een studentervisum, langs de internationale luchthaven van Yaoundé (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20; paspoort). Dat verzoekers oom zijn paspoort en visum regelde terwijl verzoeker in de bush schuilde, kan niet worden aangenomen gezien verzoekers paspoort en documenten in het visumdossier duidelijk verzoekers handtekening bevatten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-9). De vaststelling dat verzoeker het risico nam om Kameroen te verlaten met zijn eigen paspoort én dat hij probleemloos kon vertrekken, wijst erop dat verzoeker niet gezocht wordt door de Kameroense autoriteiten.

- Uit het document *“criminal record central index card”* van 29 april 2024 blijkt dat verzoeker in Kameroen vrij was van enige vervolging en geen strafblad had, wat niet te verzoenen valt met zijn bewering er als separatist te worden gezocht door de autoriteiten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19, p. 35, p. 43-44; document in visumdossier).

- De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij sinds 2019 lid is – en in België lid bleef – van de partij SCNC (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkende in Kameroen aangesloten te zijn geweest bij een politieke partij en uitdrukkelijk aangaf nooit lid te zijn geweest van de SCNC (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24, p. 38), ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden activisme in Kameroen. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker verkeerd begrepen was tijdens het interview bij de DVZ betreft een loutere ontkenning van de vastgestelde tegenstrijdigheden, die niet kan worden aangenomen. Verzoeker stelde bij de DVZ immers uitdrukkelijk dat hij in België *“ook”* lid is van de SCNC, dit in tegenstelling tot zijn verklaring bij het CGVS waar hij aangaf enkel lid te zijn van de *“Federal Republic of Ambazonia”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), een gegeven dat hij bij de DVZ dan weer onvermeld liet. Verzoekers stelling in het verzoekschrift dat deze twee bewegingen in elkaar overlopen, betreft een loutere *post factum* verklaring die geen afbreuk kan doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij een vraag naar mogelijk lidmaatschap bij een organisatie of vereniging sinds zijn komst naar België, eerst vier verschillende versies opgaf vooraleer hij kwam tot de benaming *“Federal Republic of Ambazonia”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

- Verzoekers algemene kennis van het politieke landschap in Engelstalig Kameroen – meer bepaald over de ADF en de commandant(en) ter plaatse – blijkt uiterst beperkt en strookt op sommige punten niet met de werkelijkheid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29-30; informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker een positieve houding heeft tegenover de separatistische beweging en de ADF als helden ziet in de onafhankelijkheidsstrijd, kan niet rechtvaardigen dat hij de ADF (een militaire en gewapende organisatie) voor het CGVS voorstelt als een groepering *“zonder geweld”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29; informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoekers gebrekkige en beperkte kennis over het politieke landschap in Engelstalig Kameroen valt niet te rijmen met zijn voorgehouden profiel van politiek activist in Oshie, Kameroen.

- Verzoeker legt tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over de (gewelddadige) dood van zijn beide ouders.

Zo gaf verzoeker bij de DVZ aan dat zijn vader in Oshie verbleef (verklaring DVZ, vraag 13A; vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS aanvankelijk aangaf dat zijn vader in 2017 door militairen werd omgebracht omdat hij de lockdown niet respecteerde, om vervolgens te stellen dat de militairen hem doodden omdat hij de lockdown wel respecteerde en hiermee bewees dat hij deel uitmaakte van deze rebellerende activiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs van de dood van zijn vader neer (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), terwijl zijn vader in een staatscoöperatie van arbeiders en boeren werkte waardoor men zou kunnen verwachten dat de datum van zijn overlijden zou gedocumenteerd zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Wat betreft zijn moeder verklaarde verzoeker dat zij één maand nadat verzoeker in België toekwam overleed (verklaring DVZ, vraag 13A), om dan weer te stellen dat zij één maand nadat hij in maart 2024 ging onderduiken in zijn dorp om het leven werd gebracht omdat de militairen hem thuis niet konden vinden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, p. 19). Nog los van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen kan, gezien niet geloofwaardig is dat verzoeker werd gezocht in Kameroen, geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden waarin verzoekers moeder zou zijn omgebracht. De herdenkingsflyer met een foto van verzoekers moeder betreft geen officieel document en is gemakkelijk te fabriceren, zodat dit op zich niet kan worden aangenomen als bewijs van de door verzoeker geschetste moord op zijn moeder. Dit klemt te meer omdat verzoeker de mail waarmee hem deze afbeelding werd toegestuurd niet bijbrengt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18, p. 20) en evenmin kan worden ingezien dat, gelet op de door verzoeker geschetste context (notities van het persoonlijk onderhoud p. 18-19, p. 32, p. 35-36), de autoriteiten op een herdenkingsflyer zo openlijk zouden worden beticht van de dood van één van de dorpelingen. De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoeker niet aanwezig was bij de dood van zijn ouders, waardoor hij zich moet steunen op verklaringen van andere personen, kan zijn manifest tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over de dood van zijn beide ouders niet verschonen. Ook indien verzoeker de dood van zijn ouders uit tweede hand zou vernomen hebben, is redelijk te verwachten dat hij hierover eenduidige en geloofwaardige verklaringen weet af te leggen, *quod non*.

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij onafgebroken tot aan zijn vertrek in september 2024 in het dorp Oshie in Engelstalig Kameroen verbleef, gezien (i) één van verzoekers openbare facebookaccounts met verzoekers foto's op naam van C.A. vermeldt dat hij aan de Lycée Bilingue Etoug Ebe in Yaoundé heeft gestudeerd, (ii) een privéaccount op naam van C.T. – een account met gelijkaardige informatie aan deze van C.A. – verwijst naar Yaoundé als woonplaats, (iii) in verzoekers visumdossier, aanwezig in het administratief dossier, vermeld staat dat verzoeker in Yaoundé gedomicilieerd is, (iv) verzoekers paspoort, dat hij nooit in zijn volledigheid heeft bijgebracht, in Yaoundé werd uitgegeven, en (v) het document "*criminal record central index card*" van 29 april 2024 verzoekers domicilie Yaoundé vermeldt. Dat verzoeker gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over Oshie en verklaringen kon afleggen over de ligging, omliggende dorpen, leider, etc. wijst erop dat hij afkomstig is uit Oshie, wat niet wordt betwist, maar kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker er tot aan zijn vertrek in september 2024 heeft verbleven. Zo verzoeker meent dat de facebookprofielen niet geverifieerd werden, dient opgemerkt dat verzoeker zelf informatie verstrekke inzake zijn facebookprofielen op basis waarvan verweerder de openbare accounts in kwestie terugvond (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Wat betreft de opmerking dat verzoekers paspoort werd uitgegeven in Yaoundé omdat dit de hoofdstad van Kameroen is, neemt niet weg dat uit verscheidene stukken blijkt dat verzoeker gedomicilieerd was in Yaoundé.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers voorgehouden profiel van Engelstalige separatist in Kameroen, laat staan van zijn vrees voor de Kameroense autoriteiten omwille hiervan.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar algemene landeninformatie inzake de situatie van aanhangers van separatisten die door de overheid worden vervolgd, dient te worden opgemerkt dat deze informatie van algemene aard is en geen verband houdt met verzoekers persoon. Ingevolge de voorstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk weten te maken dat hij een opposant van de Kameroense overheid was, laat staan dat de autoriteiten hem als opposant beschouwden en viseerden. Verzoeker kan niet volstaan met

een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie om zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Hij blijft hiertoe, gelet op wat voorafgaat, geheel in gebreke.

Verzoeker komt voor het overige in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het benadrukken van zijn profiel, het geven van *post factum* verklaringen voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij in België lid is van de Federal Republic of Ambazonia en dat hij ook vanuit België een duidelijke mening uit over een onafhankelijk Engelstalig Kameroen.

Te dezen dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de Federal Republic of Ambazonia en beperkte politieke activiteiten zou hebben, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op de bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van zijn vermeend lidmaatschap van de SCNC dan wel de Republic of Ambazonia en/of zijn vermeende politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Aangaande verzoekers (beperkte) activiteiten in België wordt in de bestreden beslissing bovendien op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Wat betreft uw (beperkte) activiteiten voor de Federal Republic of Ambazonia wees u staving hiervan naar enkele fotoprints waarop u te zien bent met drie andere landgenoten, allen te gast bij E.A. thuis in Aarschot (zie document 5 in de groene map). Uit dergelijk beeldmateriaal –al ziet men een vlag van Ambazonia op de achtergrond- kan echter op geen enkele manier worden afgeleid wat de aanleiding van jullie bijeenkomst was, noch kan dit samenzijn als een publiek statement worden gezien waar de Kameroense autoriteiten lucht van zouden hebben gekregen (notities CGVS, p.39,40). Van uw enige deelname aan een manifestatie in Brussel – volgens u bij de Kameroense ambassade van de welke u echter zelfs niet bij benadering kan uitleggen waar deze zich bevindt- legde u overigens geen bewijsstukken neer. De door u neergelegde fotoprints waarop enkele leden van de Zuid Kameroense diaspora te zien zijn bij een niet nader bepaald gebouw, geven immers geen uitsluitsel dat u hierop aanwezig was (notities CGVS, p.40,41,42 en zie documenten onder nummer 6 in de groene map). Aan een andere manifestatie in Brussel waarvan u een afbeelding van uw vriend E.A. neerlegt, nam u zelf niet deel (notities CGVS, p.41,43). U verklaart duidelijk nooit publiekelijk statements te gegeven, noch met de pers/media te spreken of iets gepubliceerd met politieke inhoud (notities CGVS, p.42). Betreffende de door u per mail opgestuurde steunbrief van de Federal

Republic of Ambazonia (zie document 7 in de groene map), kan dan allesbehalve volstaan om de authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd. Zoals eveneens reeds eerder beargumenteerd, toont u verder ook niet dienstig aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit lidmaatschap noch aan uw deelname aan enkele manifestaties.

Al deze opmerkingen doen dan ook reeds ernstige twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en wijst eerder op het opportunistische karakter van uw beperkte activiteiten alhier.

[...]

Uw geopperde deelname aan één manifestatie in Brussel voor de Kameroense ambassade heeft u, zoals supra vastgesteld, niet geconcretiseerd. De afbeeldingen van uw deelname aan enkele zoommeetings met Iya Marianta, presidente van de Federal Republic of Ambazonia, via Whatsapp en via een link van ABS TV, getuigen verder helemaal niet van uw actieve deelname aan dergelijke online bijeenkomsten, daar duidelijk te zien is dat uw camera en microfoon niet actief zijn (notities CGVS, p.15,24,38 en fotoprints onder nummer 3 in de groene map). Buiten uw naam C.T. wijst verder er niets op dat het om u zou gaan, waardoor u niet overtuigt dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Het (enige) door u opgestuurde rekeningafschrift waaruit op te maken valt dat u op 23 april 2025, 150 euro stuurde naar E.A. en waarnaar u wijst als bewijsstuk van uw financiële bijdrage aan de Ambazonia-beweging, geeft verder geen uitsluitel over het doel van de gedane betaling.”

Verzoekers verweer in het verzoekschrift – dat beperkt is tot het bevestigen van zijn activiteiten in België en het verwijzen naar algemene landeninformatie dat geen verband houdt met verzoekers persoon – vormt geen dienstige weerlegging van de voormelde motivering.

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn (beperkte) activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Zelfs indien verzoekers beperkte activiteiten gekend zouden zijn door de Kameroense autoriteiten, kan hoe dan ook niet worden aangenomen dat zijn beperkte activiteiten verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Het is ook niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de aanvullende nota van verweerder van 13 oktober 2025, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker stelt dat er in Franstalig Kameroen veel discriminatie heerst ten opzichte van personen die afkomstig zijn uit

Engelstalig Kameroen en verwijst naar algemene informatie inzake de situatie in Kameroen voor Engelstalige terugkeerders, maar doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde “*Engelstalig conflict*” in de Franstalige regio’s beperkt is en niet veralgemeend is, noch aan de vaststelling dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio’s.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, waar u duidelijk gedomicilieerd was voor uw vertrek. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u een hooggeschoolde man bent, afgestudeerd aan de universiteit van Buea (notities CGVS, p.8). Het feit dat u het vak Frans had –af te leiden van uw papieren met studieresultaten toegevoegd in uw visumdossier- en het feit dat u op uw facebookaccount te kennen geeft aan een tweetalig college in Yaoundé te hebben gestudeerd (zie supra), doet vermoeden dat uw kennis van het Frans beter is dan u laat uitschijnen en opmerkt “geen Frans te verstaan” (notities CGVS, p.7,13,14,15) en kan uw bewering nooit werk te hebben gevonden of dit niet te kunnen vinden omdat u geen Frans kon/kan, niet worden gevolgd (notities CGVS, p.13). In uw paspoortgegevens wordt overigens naar uw beroep verwezen, zijnde “pompist” of pombediende. Uw bewering dat u dit werk enkel deed als stage, is dan ook moeilijk te volgen, te meer uit afbeeldingen op uw oudere facebookaccount op naam van A.T. (facebook.com/A.T.) blijkt dat u voor de groep BOCOM –een investeringsbedrijf met takken in de petroleumindustrie- werkte en in uniform van dit bedrijf poseert. Het lijkt er dan ook sterk op dat u het CGVS een rad voor ogen probeert te draaien inzake uw werkelijke leefsituatie in Kameroen. Uw werkelijke profiel is er dan ook duidelijk één van hoge zelfredzaamheid.

Gelet uw domicilie in Yaoundé –af te leiden van beschikbare informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier-, ziet het CGVS dan ook niet in waarom u in een geval van een terugkeer naar uw land zich daar niet kan vestigen, (terug) werk zoeken en uw leven er verder te zetten.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

Verzoeker betwist dat hij een intern vestigingsalternatief heeft in Yaoundé, Franstalig Kameroen, maar slaagt er niet in de voormelde vaststellingen dienstig te weerleggen.

Zo benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij nooit heeft verklaard dat hij in Yaoundé woonde, maar gaat hij er duidelijk aan voorbij dat uit verschillende stukken, aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat hij in Yaoundé gedomicilieerd was.

Daarnaast wijst hij erop dat hij altijd heeft verklaard dat hij niet genoeg Frans kan spreken om zich verstaanbaar te maken. Gezien verzoeker gedomicilieerd was in Yaoundé, hij aan de universiteit van Buea het vak Frans met succes volgde en hij volgens zijn eigen facebookaccount aan een tweetalig college in Yaoundé heeft gestudeerd, kan evenwel redelijkerwijs worden gesteld dat verzoekers kennis van het Frans beter is dan hij laat uitschijnen.

Dat verzoeker geen netwerk zou hebben in Yaoundé, betekent niet dat het niet redelijk en veilig zou zijn voor verzoeker om zich daar te vestigen. Immers kan uit verzoekers profiel een hoge mate van zelfredzaamheid worden vastgesteld.

Zo verzoeker wijst op de situatie en discriminatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalige Kameroen, dient opgemerkt dat verzoeker zich beperkt tot het verwijzen naar algemene informatie zonder het verband met zijn persoon te concretiseren. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat hij als Engelstalige Kameroener persoonlijk zal worden gediscrimineerd of vervolgd in Franstalig Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, “*Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees*”, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS